

Νεομάρτυς Παναγιώτης ο εν Ιεροσολύμοις - Τον θανάτωσαν οι μουσουλμάνοι επειδή... μπήκε σε τζαμί!

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Άγιος της Ορθόδοξης Χριστιανικής Εκκλησίας, που μαρτύρησε για την πίστη του στις 5 Απριλίου 1820. Η μνήμη του τιμάται κάθε χρόνο στις 5 Απριλίου.

Το εντυπωσιακό της ιστορίας είναι ότι το περιστατικό του μαρτυρίου του Παναγιώτη αναφέρει σε επιστολή του με ημερομηνία 2 Απριλίου 1839, ο ιεραπόστολος Γιόζεφ Βολφ (1795-1862), ένας Γερμανο-εβραίος που είχε γίνει Χριστιανός και βρισκόταν στην Παλαιστίνη για να κηρύξει τον Χριστιανισμό σε Εβραίους και Μουσουλμάνους!

Ο Παναγιώτης, λοιπόν, καταγόταν από την Πελοπόννησο και ήταν υπηρέτης ενός πλούσιου Τούρκου, του Οσμάν Εφέντη. Όταν κάποτε ο Οσμάν επισκέφθηκε τα Ιεροσόλυμα μαζί με τον Παναγιώτη για δουλειές δεν παρέλειψε να επισκεφθεί και να προσκυνήσει στο τέμενος του Ομάρ, ένα από τα ιερά μνημεία του Μωαμεθανισμού.

Ανυποψίαστος ο νεαρός Παναγιώτης τον ακολούθησε στο τέμενος, χωρίς να γνωρίζει ότι προέβαινε σε «βέβηλη» - υποτίθεται για τους μουσουλμάνους - πράξη, καθότι ήταν χριστιανός. (Σ.σ. καλό θα ήταν να είναι γνωστή αυτή η μικρή αλλά σημαντική λεπτομέρεια για όσους «λαχταρούν» να δουν ισλαμικό τέμενος στην Αθήνα...)

Μόλις τον πληροφορήθηκαν κάποιοι φανατικοί μουσουλμάνοι αγανάκτησαν για το... «ανοσιούργημα» του Παναγιώτη και ζητούσαν ευκαιρία να τον εκδικηθούν. Και η ευκαιρία δεν άργησε να τους δοθεί.

Ο Οσμάν αναχώρησε για δουλειές στη Δαμασκό και άφησε τον Παναγιώτη στα Ιεροσόλυμα, με τη σκέψη να επανέλθει γρήγορα και μαζί να επιστρέψουν στην Πελοπόννησο. Τότε συνέπεσε να βρίσκεται στα Ιεροσόλυμα ο Πασάς της Δαμασκού, στη δικαιοδοσία του οποίου υπαγόταν η Αγία Πόλις.

Οι φανατικοί μουσουλμάνοι τον διέβαλαν στον Πασά και τελικά τον έσυραν ενώπιόν του. Η «κατηγορία» που τον βάρυνε ήταν ότι εισήλθε στο ιερό τέμενος, όντας γκιαούρης (άπιστος), και το βεβήλωσε! Ζήτησαν από τον Πασά να τον τιμωρήσει σκληρά και παραδειγματικά.

Ο Πασάς τον έθεσε ενώπιον διλήμματος: «Εφ' όσον μίανες το ιερό μας τέμενος, είτε θα αλλαξοπιστήσεις και θα γίνεις μωαμεθανός, είτε θα πεθάνεις με φοβερά βασανιστήρια»!

Ο Παναγιώτης με το κεφάλι ψηλά και με σταθερά φωνή του απάντησε: «Δεν γνωρίζεις ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού. Να τον αρνηθώ; Ποτέ! Θανάτωσέ με, όπως θέλεις. Δεν φοβάμαι. Χριστός Ανέστη!»

Μη έχοντας άλλη δυνατότητα, ο Πασάς διατάσσει να τον μεταφέρουν στον τόπο του μαρτυρίου του, την Πύλη του Δαβίδ. Ο δήμιος του δίνει μια ευκαιρία, χτυπώντας τον ελαφρά με το ξίφος στον τράχηλο, αλλά ο νεαρός άνδρας επαναλαμβάνει την πίστη του στον Ιησού Χριστό.

«Χριστός Ανέστη!» αναφωνεί και ο δήμιος του καταφέρει το τελειωτικό χτύπημα. Το αιμόφυρτο κεφάλι του κείται καταγής, αλλά η ψυχή του οδηγείται προς τον Ουράνιο Πατέρα και την Αθανασία.

-
Πηγή: defencenet.gr - sansimera.gr